

BLUE BERET

AVIS FOR DEN NØRSKE FN-STYRKEN I SØR-LIBANON

NR. 3 — KONT. XXIII— 1989

Hunder i kappestrid:

Hunden stopper effektivt den flyktende mannen.

SPENNENDE OPPVISNING

Det første UNIFIL-mesterskapet for militære tjenestehunder ble arrangert i NORBATT i begynnelsen av august.

Det utviklet seg til et svært spennende mesterskap der både hund og hundefører ble satt på omfattende prøver. Etter flere øvelser var det til sist svenskene som kunne hale i land en knepen seier.

Midtsidene

Les ellers om:

- Alvorlig episode
s. 3
- Kvinnekrav
s. 4-5
- Helsekrav
s. 6
- Soldatkrav
s. 7
- Marsjkrav
s. 10
- Speiderbesøk
siste side

(Foto: Alf Iervik)

PROFESJONELL FN-HOLDNING

Det er slått fast tidligere: Norske FN-soldater kjennetegnes svært ofte av evnen til å beholde absolutt ro og sindighet - selv i opphissede og spente situasjoner der andre lar temperaturen stige. Der oppdukkende parter lar seg rive med av ledelse etter innfallsmetoden, der observerer, melder, kontrollerer og styrer den norske FN-soldaten med nødvendig, nøktern, gjennomtenkt og forstandig realisme. Det krever betydelig innsikt

og fornuft. Det krever evne til tålmodighet og høflig bestemthet - selv under tilspissede, uoversiktlige og hurtig eskalerende hendelser. Da får heller andre miste både selvkontroll og avdelingskontroll. Midt oppi dette vet den norske FN-soldaten på CP-vakt, OP-tjeneste, patruljeoppdrag eller i annen fredsbevarende virksomhet at han eller hun handler korrekt og med gjennomarbeidet bakgrunn. Her har norske FN-soldater definitive fortrinn vunnet

gjennom utdanning, erfaring og praktisk handling. Dette er viktige verdier som må beholdes og utvikles. Hittil har vi maktet det - både i denne og tidligere kontingenter.

Ikke minst derfor er det viktig å holde på denne profilen kontingenten ut. Det vil gi grunnlag for tilfredshet med løsning av egne oppgaver. Og ikke minst: Det vil berede grunnen for de FN-soldater som følger etter oss. Også det må være en sentral ledetråd.

BLUE BERET

AVIS FOR DEN NORSKE FN-STYRKEN I SØR-LIBANON

Ansvarlig utgiver: NORCONTICO **Redaktør:** PIO/Kapt Karl Haakon Sævoid
Red-sekr: Ass. PIO/Fenrik Trond Ahlsen, Utkommer 6 nr. per kont. Opplag: 1100 eks.

Adresse: PIO-seksjonen, Feltpost 100, 0020 OSLO AVG UTL. **Internt:** PIO-seksjonen, BNST, Norbatt, Ebel es Saqi. **Telefon:** Internt: Linje 78 (kont. og forlegn)
Fra andre steder i AO: Linje 5353 Fra Norge: 095 972 4 825544
Printed by Siton Printing Ltd. Tel Aviv.

Kaptein Karl Haakon
Sævoid, PIO

Fenrik Trond
Ahlsen, Ass. PIO

ALVORLIG EPISODE

Ståle Brannshaug til venstre og Leif Reidar Gabrielsen bemannet CP 4-26 da de ble beskutt av DFF/GSS-personell. Leif Reidar Gabrielsen var da ute på veien. Her peker de ut noen av treffene i vakthuset.
(Foto: Alf Lervik)

Ingen norske FN-soldater ble alvorlig skadet i det som ble karakterisert som den alvorligste episoden i kontingent 23 til da.

Imidlertid ble to FN-soldater utsatt for steinsprut da GSS/DFE ved flere anledninger åpnet ild mot norsk FN-personell om formiddagen 9. august.

Flere av skuddbygene som ble avgitt passerte like over hodet eller like ved NORBATT-soldater. Det var flere treff i CP-husene. En FN-lyskaster ble skutt i stykker.

Skyteepisodene startet ved 1050-tiden da tilsammen tre kjøretøyer med personell fra GSS og DFF kom seg

gjennom 4-9 CP. Passeringen av CP-en ble muliggjort ved at kjøretøyene kom inn mot CP-en i stor fart samtidig som CP-vakten var opptatt med å kontrollere en sivil lastebil. Ved den etterfølgende passering av 4-8 CP opptrådte et av GSS/DFE-kjøretøyene korrekt. Personell i de to andre bilene gikk derimot ut av vognene og åpnet ild like ved og i tilknytning til CP-en. Samtidig ble norske FN-soldater truet både med håndgranat og håndvåpen. Samtidig ble det avgitt ild mot et norsk utrykningskjøretøy. GSS/DFE flyttet sperringer og kom seg videre mot 4-25 CP. Der gjentok de samme truslene seg. Det var ved denne CP-en at lyskasteren ble skutt i stykker.

For å unngå mer opphisset og farligere situasjon lot NORBATT personellet passere mot 4-26 CP i Kaukaba.

På vei inn mot Kaukaba skjøt GSS/DFE-personellet i luften og inn mot CP-en. Deretter ble det skutt over hodet på FN-soldater og mot CP-huset. Det var flere direkte treff i selve CP-huset. På vei ut av NORBATTs ansvarsområde ble det på ny skutt i luften. Det ble under avslutningen av episoden avgitt en 50-60 skudd. Det var i hovedsak samme person som benyttet våpen.

Under hele episoden fulgte utrykningsstyrken TRULS med for å overvåke hendingsforløpet.

Hele episoden var over på omlag tjue minutter.

FN-jenter med klar målsetting:

- FLERE JENTER TIL NORBATT!

-Antall jenter i bataljonen bør økes. Samtidig bør flere tjenestestillinger åpnes for jenter. Blant annet bør sanitetsbefalstillingene i utekompaniene kunne besettes av jenter. Det burde heller ikke være noe til hinder for at både admoff'er, admass'er, kpass'er og kokker i utekompaniene kunne være jenter. Vi kommer til å foreslå flere endringer.

Av: Karl Haakon Sæveld

Det er jentene i NORBATT som slår dette fast i en samtale med Blue Beret. Det er tilsammen 19 jenter som tjenestegjør i NORBATT. Av disse er det elleve befal og åtte menige. Jentene holder sammen og har siden ankomsten til Libanon arrangert månedlige samlinger der de kan snakke om det som opptar dem. Bente Wikestad fra sanitetstroppen mener at jentene, som er i aldersgruppen 22-38 år, kan prate om mer i en ren jente-gruppe enn det de ville gjort ellers.

Blant de temaene jentene har behandlet er altså spørsmålet om hvilke tjenestestillinger jenter i en FN-bataljon bør ha. NORBATT-jentene har satt ned en gruppe på fire som skal komme med egne forslag.

- Vi kommer i første omgang til å sende frem en del konkrete og etter vår mening forsiktede forslag. Vi håper virkelig at disse vil bli seriøst vurdert, understreker jentene.

Kvinneligsjet

- I Stabskompaniet kunne vi gjerne ha tenkt oss en kvinnelig sjef eller NK, fremholder flere av jentene. - Hvorfor kan ikke en vakthavende offiser være jente, undrer noen. Med et større antall jenter i bataljonen ville det ha vært ekstra fint om det hadde vært en kvinnelig offiser på personelsiden, påpekes det.

Flere av jentene i bataljonen mener at en av årsakene til at det er få jenter i NORBATT er at terskelen ofte ligger høyere for jenter enn for gutter i den samme jobben. Jentene må altså være

dyktigere enn guttene for å bli god-tatt. Siden det er færre jenter enn gutter blir også jentene lettere utsatt for og mer sårbare for kritikk.

- Oppstår det problemer får ofte jentene skylden. Det er betydelig for lite bevisstgjøring av gutter og menn i forhold til kvinners rolle i Forsvaret i det hele, mener flere av jentene.

Systemkollisjon

Samtidig understreker FN-jentene at kritikken ikke må rettes mot enkelt-personer. Jentene føler at de i hovedsak kolliderer med det militære systemet og militære tradisjoner. Fenrik Asbjørg Nordlund mener at mange menn reagerer på at jenter kommer inn og gjør en like god jobb som mennene har gjort før i et helt mannsdominert miljø. Fenrik Marion Norum forteller at hun både på befalsskolen og senere har opplevd at mange gutter har opplevd det som ekstra hardt å bli utkonkurrert av en jente.

Fenrikene Monica Fjorden, Anita Eidem og Asbjørg Nordlund mener for sin del at jenter ofte er dyktigere enn gutter. - Vi er både mer voksne og mer modne, sier de tre.

Samtidig reagerer jentene på forestillingen om at det skulle være helt særskilte problemer knyttet til jentenes tilstedeværelse. - Både representanter for ledelsen og øvrig befal spør for ofte om det er problemer eller vanskeligheter. Det er det ikke, fremholdes det.

Jentenettverk

Det er kaptein Siri Tau-Strand som har hatt ansvar for å lede jente-gruppens arbeid. Hun forteller at det opprinnelig kun var meningen å samle jentene til et felles informasjonsmøte på Sør-Gardermoen før avreise til Libanon. Senere har det vist seg at jentene mente det var nødvendig å etablere et felles jentenettverk også under utøvelsen av FN-tjenesten i Libanon.

- Tidligere har det vært en del problemer knyttet til FN-jentenes forhold til mannlige representanter for partene. Dette har ofte bunnet i ulik kulturell bakgrunn og forskjeller i omgangsform. Det har ført til enkelte misforståelser. Samtidig har det vært en del tilfeller av kvinnelig FN-personell som ikke har kunnet sette nødvendige grenser, sier Tau-Strand.

Nå er jentene blitt enige om å holde nødvendig avstand. Samtidig kommer de til å være forsiktede med å motta gaver.

Fra tidligere er det også kjent at norske jenter er blitt tilbudt penger for å inngå såkalte proforma ekteskap.

Sosialt press

Når det gjelder samværsformer innad i bataljonen, tror Tau-Strand at jentene opplever mer sosialt press enn guttene. - Jentene er forutsatt å delta mer i sosiale sammenhenger. Vi har mindre anledning til å trekke oss tilbake, og være for oss selv, mener Siri Tau-Strand.

16 av bataljonens 19 jenter samlet til kvinnedrøfting. I første rekke (f.v.) ser vi ekspedisjonsbefal Anita Valvik, utrykningslege Siri Tau-Strand, sykevokter Bente Wikestad og NK/santr. Marion Norum. I andre rekke finner vi NK/sbtr Turid Brukstuen, radiooperatør Åse Lie, sykepleier Unni Bjørhusdal, admass Anita Eidem, sykevokter Jonil Greni og materiellbefal Asbjørg Anita Nordlund. I bakre rekke er linjemann Liza Kristiansen, PX-ekspeditør Anne-Kirsti Noste, transportbefal Monica Fjorden, PX-ekspeditør Anne Markussen, sykevokter Turid Hess og hygieneassistent Hilde Kristin Nøkleby.

Siri Tau-Strand reagerer også på det av og til kan se ut som om jentene lettere blir tildelt det hun karakteriserer som "oppvaskoppgaver". Jentene får ofte inntrykk av at de ikke behandles på lik linje med guttene, sier Tau-Strand.

Et konkret resultat av jente-gruppens arbeid vil være at neste kontingents jenter vil møte bedre forberedt til FN-tjeneste. Kontingent 23-jentene planlegger å gi ut en enkel oversikt over praktiske råd og vinkspesielt myntet på jenter som skal i FN-tjeneste i Libanon.

Til tross for at NORBATT-jentene må slåss med en del problemer og holdninger som guttene ikke møter er de 19 NORBATT-jentene tikevel ikke i tvil om hvilket råd de vil gi andre jenter som lurere på om de skal søke FN-tjeneste: Søk, møt frem og gjør en best mulig jobb, samstemmer jentene i NORBATT.

Fornøyde leger:

- GOD HELSETILSTAND

- Helsetilstanden i NORBATT er generelt god. Det er et vanlig antall magesykdommer. Det er kun registrert to tilfeller av vanlige kjønnsykdommer. Ingen av disse registreringene er foreløpig bekreftet. Varme, fuktighet og tildels manglende hygiene fører derimot til et for stort antall tilfeller av skrittsopp og fotsopp.

Av: Karl Haakon Sævold

Ikke spesielt urovekkende opplysninger altså å få ut av bataljonslege, major Morten Guldahl, og utrykningslege, kaptein Siri Tau-Strand. De er begge fornøyd med de norske FN-soldatenes helsetilstand.

Morten Guldahl er til daglig sjef for mentalhygienelaget/Østlandet. I tillegg til å være spesialist i indremedisin er han også spesialist i psykiatri samt godkjent psykoanalytiker og godkjent veileder i psykoterapi. Han driver privat praksis ved siden av jobben som mentalhygienelagssjef. Siri Tau-Strand har etter avsluttet medisinstudium i Bergen hatt turnustjeneste ved Hammerfest sykehus. Hun tar sikte på å bli kirurg.

Flere HIV-testes

De to legene er ikke i tvil om at det er bataljonens utdeling av gratis kondomer som har æren for de lave kjønnsykdomstallene. Tilbudet tas imot og benyttes. Imidlertid har det vært en økning i antallet soldater som ønsker å HIV-teste seg. Tidlig i kontingenten var det ingen henvendelser. Etter at 60-timers permisjonene begynte har imidlertid tallet øket.

I løpet av to uker i august var det fjorten forespørsler fra soldater som ønsket å foreta en HIV-test. Legene innrømmer imidlertid at det her kan foreligge mørketall. Noen unnlater å oppsøke lege, mens andre foretrekker

Bataljonslege, major Morten Guldahl og utrykningslege, kaptein Siri Tau-Strand, ved en av sanitetstroppens ambulanser.

å benytte israelske leger. NORBATT-legene understreker at det er mest gunstig å gå til bataljonens egne leger.

- Vi har betydelig bedre kontroll over en prøve som er avlagt på sykestuen i Ebel es Saqi. Selve testingen foregår i Norge, og vi kan gi en forsvarlig og god faglig oppfølging, fremholder legene.

FN-legene tror også at det er en fordel at de kjenner pasientene. Legene minner om at de har absolutt taushetsplikt og at innholdet på helsekortene er en privatsak.

- For vår del legger vi stor vekt på åpenhet og på å unngå å moralisere. Vi har en aksepterende holdning og vi unngå å krenke pasientene. Da kommer de neppe tilbake, tror Guldahl og Tau-Strand.

De innrømmer likevel at det kan være vanskelig å balansere mellom å unnlate å avvise pasienter og likegyldighet og holdningsløshet.

Mot tatovering

Legene advarer sterkt mot å la seg tatovere. Det har vært flere tilfeller av NORBATT-personell som har latt seg tatovere under permisjoner i Israel. Dette har ofte skjedd i beruset tilstand. Mange har angret etterpå og bedt om å få tatoveringene fjernet.

- Det er stor fare for smittsomme sykdommer som HIV og Hepatitt-B ved tatovering. Tatoveringsnålene er ofte ikke rene nok, de brukes flere ganger og faren for blodsmitte er stor. I tillegg er det fare for betennelsesreaksjoner i sårene som oppstår under tatovering. Dette kan ofte være svært smertefullt og kreve legebehandling. Resultatet blir ofte stygge og skjemende arr, opplyser legene.

Det er mulig å fjerne tatoveringer. Imidlertid er dette svært vanskelig. Som oftest må hele det tatoverte hudstykket fjernes og det er ikke mulig å gjøre uten å etterlate seg arr, sier legene.

Mye skrittsopp

Et hyppig forekommende problem i NORBATT er skrittsopp og fotsopp. Soppdannelser oppstår ved varme og fuktighet. I tillegg advarer legene mot å bruke for trange underbukser og truser med stramm strikk. I stedet anbefales luftige boxershorts. Både undertøy og sokker bør være i 100 prosent bomull. I tillegg bør det heller ikke være for stramm strikk i strømpene. Det er helt nødvendig å bruke innleggssåler i støvlene. De bør imidlertid helst være tynne og ikke av den utleverte modellen. Videre er det viktig å sørge for å bytte på bruken av de to støvleparene. Samtidig bør det brukes pudder eller talkum både på undertøy og sokker.

De to legene legger vekt på at god helse også betyr trivsel. Her kan alle bidra.

- Kom dere ut fra egne forlegninger og posisjoner. Oppsøk andre og delta i fellesmåltider i matsalen. Det skaper trivsel, avslutter Morten Guldahl og Siri Tau-Strand.

Sykestuen kan tilby omfattende helsekontroll.

Soldatkrav:

- ØK TILLEGGENE!

- Først og fremst ønsker vi at utenlands-tillegget justeres. Videre må også reisetilskuddet og tillegget for minerisiko reguleres. Det er helt uakseptabelt at deler av disse tilskuddene har stått stille siden 1978. Vår viktigste oppgave vil være å presse på for å få dette til.

Tom Einar Buer og Tommy Wisth vil ha større tillegg til soldatene.

Av: Karl Haakon Sævold

Det er bataljonens hovedtillitsvalgte, Tom Einar Buer, Kp A, og tillitsvalgt i Stabskompaniet, Tommy Wisth, som sier dette. Det er disse to som leder interessearbeidet for NORBATT-soldatene. Hjemme i Norge foregår forhandlingene i regi av Norsk Tjenestemannslag og Forsvarets Sivile Tjenestemenns Landsforbund (FSTL). Tom Einar Buer har flere års erfaring fra organisasjonsarbeid hjemme. Tommy Wisth er nyere på dette området.

Foreløpig har forhandlingene gått tregt. Det har vært lite gjennomslag for FN-personellet og at både mannskaper og tillitsvalgte skiftes ut en gang i halvåret. Det blir lite kontinuitet i arbeidet. Buer og Wisth er heller ikke fornøyd med organisasjonenes innsats.

FN-soldater glemmes

- Vi har ofte inntrykk av at vi er glemt. Det er få som tar hensyn til oss. Samtidig har våre egne organisasjoner vært for tilbakeholdene. Vi har inntrykk av at de ikke alltid har presset hardt nok i en forhandlingssituasjon. Derfor vil vi nå presse organisasjonene, sier Buer og Wisth.

Wisth og Buer innrømmer likevel at noe av mangelen på gjennomslag skyldes at soldatenes tillitsvalgte selv ikke har vært tøffe nok og heller ikke har maktet å trenge gjennom et komplisert system. I tillegg er det også et åpenbart problem at bare et fåtall av FN-personellet er opptatt av ordningen med tillitsvalgte. Hittil i kontin-

genten har det knapt vært en eneste henvendelse fra soldater til deres valgte representanter. Likevel betyr både hovedtillitsvalgt og STKP-tillitsvalgt at de som tillitsvalgte kan brukes til alt.

- Ingen forespørsel eller sak er for ubetydelig for oss, insisterer de.

Unødvendige forskjeller

De to soldatrepresentantene har også reagert sterkt på at det er forskjeller mellom befal og soldater når det gjelder enkelte av tilleggene. De forteller at flere soldater har reagert. Særsilt er det mange som opplever det som både meningsløst og svært urimelig at det er forskjell i beløpsstørrelsen på det minetillegget som gis ved mineklaringsoppdrag.

I tillegg til økonomi er soldatrepresentantene svært opptatt av den vanskelige personell- og bemanningssituasjonen i NORBATT. De peker på at det er hard og tøff vaktbelastning og at det er vanskelig å få erstattet personell som dimitterer. I tillegg mener soldattalsmennene at det er behov for å se nærmere på rutinene ved uttak av FN-personell.

Tom Einar Buer og Tommy Wisth peker på at de har et meget godt forhold både til bataljonens ledelse og ledelsen i de enkelte kompanier.

- De fleste av våre mer praktiske henvendelser følges raskt opp og blir svært ofte løst på lavest mulig nivå, avslutter hovedtillitsvalgt Tom Einar Buer og kompanitillitsvalgt Tommy Wisth.

UNIFILMESTERSKAPET FOR MILITÆRE TJENESTEHUNDER:

SVERIGE TIL TOPPS

Svenske hunder og hundeførere vant knepent foran den norske hundetroppen i det første UNIFIL-mesterskapet for militære tjenestehunder arrangert noensinne. Det hele ble gjennomført på en perfekt måte, og grunnlaget er lagt for at mesterskapet skal bli en tradisjon.

Av syv deltagende nasjoner i UNIFIL er det bare de tre nordiske som har hundetropper. FINBATT, SWEDLOG og NORBATT var derfor de eneste som deltok i mesterskapet. Konkurransen ble allikevel jevn, og spenningen var til å ta og føle på fra første til siste øvelse.

Av: Trond Ahlsen

KREVENDE

UNIFIL-mesterskapet var lagt opp med konkurranser i flere forskjellige øvelser. Det ble kåret sammenlagt-mester individuelt og lagseier basert på de tre beste fra hver av bataljonene.

Mesterskapet gikk over tre hele dager. Øvelsene var patrulje-gang med figurant, sporsøk, appell og lydighet, og til slutt beskyttelse. Den

intense heten gjorde sitt til at konkurransen ble svært krevende både for soldater og hunder.

Fredag 4. august møttes svenske, finske og norske ekvipasjer, det vil si hund og hundefører, til første øvelse. Patruljegang med figurant sto på programmet, og øvelsen var lagt til furulunden ved Rachaiya el Foukhar.

To markører/figuranter lå klare ute i terrenget. Ekvipasjen gikk 150 meter patrulje for deretter å markere på lyd og lukt fra markørene. Hunden skal da tydelig tilkjennegi overfor føreren hvor markørene befinner seg.

På denne øvelsen scoret ekvipasjene fra NORBATT stort, og det skulle vise seg at patruljegang ble vår beste øvelse under hele mesterskapet.

Det bør nevnes at de forskjellige hundetroppene har ulike oppdrag og rutiner i sine respektive bataljoner, og at patruljegang i terrenget ikke gjennomføres på samme måte i de andre bataljonene som i NORBATT. Likevel skal vi ikke unnslå at innsatsen fra de norske ekvipasjene var meget god, og betryggende for den type tjeneste de gjennomfører.

SPØRSØK

I alt deltok det 14 ekvipasjer i UNIFIL-mesterskapet. Seks finske, tre svenske og fem norske hunder og hundeførere. base for konkurransen var 4-8 Dog Platoon, der hunder og hundeførere holdt til hele helgen. Lørdag ble det også arrangert grillparty, noe som falt godt i smak.

I øvelsen sporsøk skulle ekvipasjene finne igjen både en gjenstand og en markør. En av figurantene plasserer seg i terrenget etter først å ha

“mistet” en gjenstand. Ekvipasjens oppgave er å følge det 150 meter lange sporet, finne gjenstanden for deretter å finne mannen.

NORBATT hadde beste ekvipasje også i denne øvelsen, men de svenske deltagerne fulgte tett på. Etter de to første dagene av mesterskapet ledet NORBATT-soldaten korporal Petter Christian Anstensen med hunden Truls.

SVENSK SEIER

Grunnlaget for all hundetrening ligger i appell, lydighet og samarbeidsforholdene generelt, forklarer sjefen for hundetroppen, fenrik Torgils Lutro. Det var disse ferdighetene som ble testet på Steinmyra under konkurransen siste og avgjørende dag.

Dommerpanelet besto av fenrik Lutro fra NORBATT, WO 2 Fia Ahlström fra SWEDMEDCOY og sersjant Esa Polakka fra FINBATT. De kunne registrere store forskjeller i hvor godt hund og fører samarbeidet i de forskjellige øvelsene.

Ennå en gang var det en norsk ekvipasje som ble best, men svenskene viste også at samarbeidet hund/fører fungerte godt. Det var tydelig at de lå an til sammenlagtseieren før den siste og avgjørende øvelsen: Beskyttelse.

KONTROLLERT VILLDYR

Overraskelsen sto å lese i ansiktet på mange av tilskuerne midtveis i beskyttelses-øvelsen. Tidligere hadde vi vært vitne til imponerende lydighet og godt samarbeid mellom hund og fører. Samarbeidet fortsatte i den siste delen av konkurransen, men nå

Dommerpanelet fra venstre sersjant Esa Polakka, FINBATT, WO 2 Fia Ahlström, SWEDMEDCOY og fenrik Torgils Lutro, NORBATT. Stående tevlingleder WO 2 Modde Johansson.

Under beskyttelsesøvelsen anroper først hundeføreren "infiltratøren", slipper deretter hunden, som innhenter og stanser han. Deretter kommer hundeføreren for å ransake og føre "infiltratøren" vekk.

viste shäferene seg fra en annen side. De føreren slapp hunden som øyeblikkelig tok opp forfølgelsen etter den flyktende "infiltratøren", kom egenskapene som vakt- og kamphund tydelig fram. I forrykende fart og med et snerr langt nede i halsen ble den løpende markøren raskt tatt igjen. Deretter bet hunden seg fast i den polstrede armen, og hang fast inntil hundeføreren kom til og kommanderte "slipp".

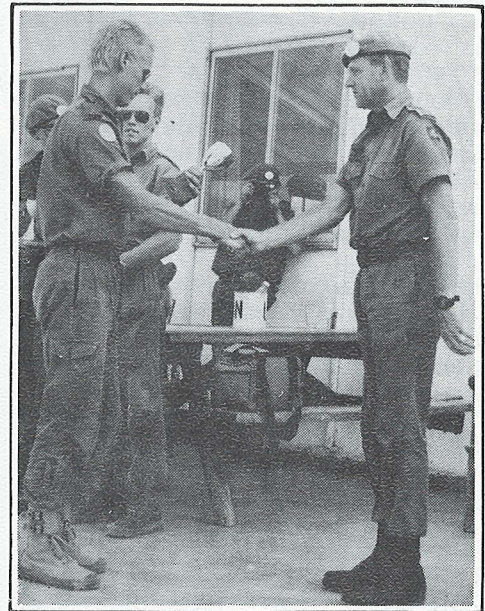
Ovelsen ble avsluttet med at hunden holdt vakt over markøren mens hundeføreren foretok ransakelse og siden transporterte markøren ut under bevoktning.

Alle var selvfølgelig ikke like heldige. Blue Beret er full av respekt for menig Stefan Schander fra SWEDENGCOY, som hadde jobben som markør. Enkelte av hundene var tydelig ikke godt nok trent, og flere var på vei til å glemme over andre legemsdeler enn den polstrede armen. Men det hele gikk godt, og Schander

kom fra det uten skrammer. Det skyldtes særlig hans rolige og meget profesjonelle opptreden.

Da den siste øvelsen var over samlet dommerene seg for å regne ut vinnerene. Og ikke overraskende var det menig Peter Larsson fra og hunden "Jack" SWEDMEDCOY som vant. På andre plass fulgte Ola Robertsson og "Pantzar" fra SWEDLOG, med beste nordmann korporal Jonny Knutsen og hunden "Ircó" på tredje.

Fasiten etter UNIFIL-mesterskapet for militære tjenestehunder viser at det er kommet for å bli. Arrangementsmessig gikk det hele knirkefritt, og det virket som om dommerene sammen med tevlingssleder WO 2 Modde Johansson hadde oversikt og kontroll over det som skjedde. Stemningen blant hunder og hundeførere styrker også oppfatningen om at mesterskapet bør bli en fast tradisjon.

Oberstløytnant Gunnar Bruland deler ut førstepremien til vinneren, menig Peter Larsson, SWEDMEDCOY.

Lydighet og samarbeid mellom hund og fører er grunn leggende.

RESULTATER

Individuell Klasse:

1:	Menig Peter Larsson og "JACK", SWEDMEDCOY:	362 poeng
2:	Sersjant Ola Robertsson og "PANTZAR", SWEDLOG:	356,5 poeng
3:	Korporal Jonny Knutsen og "IRCO", NORBATT:	351 poeng
4:	Korporal Petter Chr. Anstensen og "TRULS", NORBATT:	349,5
5:	Menig John M. Espevik og "MARCO", NORBATT:	305,5 poeng
6:	Menig Ragnar Lie og "IL LOBO", NORBATT:	303 poeng
8:	Menig Stian Å. Kleppe og "NICO", NORBATT:	290,5 poeng

Lag:

1:	SVERIGE	1010,5 poeng
2:	NORBATT	991 poeng
3:	FINBATT	779 poeng

4 MIL OM DAGEN

NIJMEGEN-marsjen. 163 kilometer på fire dager. For militære avdelinger verden over et symbol på utholdenhet og viljestyrke. På samhold, fellesskap og en prøve på hvordan troppen, laget eller du selv fungerer. Også i år var nordmenn fra UNIFIL med.

Av: Trond Ahlsen

Den nederlandske marsjen er åpen både for militære og sivile. Men det er uten tvil de mange spesielle militære deltagerne som skiller marsjen fra mange andre. I år var sågar en avdeling fra Sovjetunionen med.

SÆRTREKK

Den tradisjonsrike marsjen har samme startsted alle dagene. Men rutene er forskjellige, så det er ingen fare for å gå lei av omgivelsene. I år gikk starten 18. juli i Nijmegen, der starten er hvert år. I alt var det 30000 påmeldte, og 10000 av dem var militære.

Deltagerne bor i en nederlandsk militærleir utenfor Heumensoord. Her holdt også de 14 soldatene fra NORBATT hus, i bygninger som ligner våre prefaber. Tidligere har disse forholdene vært svært skiftende, men i år hadde deltagerne lite å utsette på boforholdene.

Selve marsjen er på 100 miles, det vil si 163 kilometer. Enkelte avdelinger går med våpen, andre ikke. NORBATT-soldatene gikk uten våpen, men hadde en oppakning på ti kilo å bære på.

Godt med en hvil når marsjen er på 163 kilometer.

12 NORBATT-soldater gikk samlet. To gikk for seg selv. Her er laget samlet med marsjleder løytnant Stene i spiss.

-De fleste av oss hadde nok for lite trening, forteller en av de som var med, korporal Reidar Busch fra tropp 1, Kp. B. NORBATT-laget hadde desuten aldri gått sammen før, noe som også gjorde den første dagen hardere. Reglene sier nemlig at bare åtte prosent av laget kan bryte, noe som krever et lag der alle tar hensyn til hverandres marsjkapasitet. Den første dagen ble derfor innkjøring for NORBATT-gutta, der de ble bedre kjent med hverandre. Bena holdt bra, men dagen tok på psykisk.

Den andre dagen ble den verste under hele marsjen. Blemmene dukket fort opp, og en av gutta måtte bryte. Den nederlandske legen nektet korrekt NORBATT-soldaten å fortsette, siden nesten all huden under bena var slitt bort.

Denne dagen kom laget i mål bare en halv time før tiden var gått ut.

Etter halvkjørt løp begynte NORBATT-soldatene å komme i siget. Tredje marsjdag var psyken på topp, selv om hver eneste kilometer kjentes på kroppen. Denne dagen begynte de også å bruke sang, et viktig hjelpemiddel for å få det til å gå lettere. Resultatet ble at laget kom tidlig i mål, og overrasket mange som hadde sett dem de to første dagene. 20.

juli var også spesiell på en annen måte, siden det den dagen var kranseleggelse på et kanadisk minnesmerke. 21. juli var siste marsjdag. Da ser deltagerne virkelig lyset i enden av tunnelen, og stemningen stiger for hver meter. Overalt står en mengde tilskuere og heier fram hver person som går forbi. Likevel ender det ikke like bra for alle, og ambulansene kjører skytteltrafikk i løypa.

-Det var en lettelse å komme i mål, tilstår Reidar Busch. NORBATT-laget fullførte med glans, men etterpå var det nye stygge ben å se. 163 kilometer langs veien hadde tatt på. Men, noen av dem kommer ganske sikkert til å stå på start-streken også neste år.

Deltagere fra NORBATT:

Korporal Glømnes, Hundetroppen, menig Dahlsveen, Hundetroppen, menig Lassesen, PI-troppen, korporal Andreassen, tr. 2, Kp. A, korporal Wollvik, tr. 2, Kp. A, korporal Knudsen, tr. 2, Kp. A, korporal Karlsen, tr. 2, Kp. A, fenrik Enger, tr. 2, Kp. A, korporal Busch, tr. 1, Kp. B, korporal Holm, tr. 1, Kp. A, fenrik Brynjulfsen, tr. 1, Kp. A, fenrik Gunnufsen, tr. 1, Kp. A, løytnant Prestegard, mek. tr. Kp. A, løytnant Stene, tr. 1, Kp. A, (marsjleder).

EKSPERT PÅ

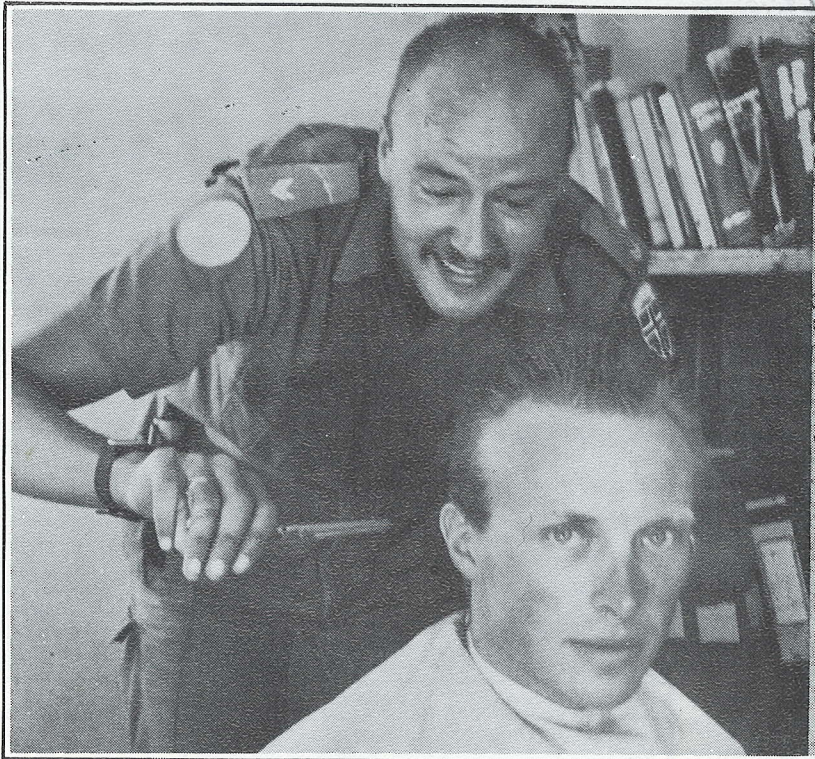
Forsvarets stående ordre om lengden på påret skaper selvfølgelig et ypperlig marked for frisører. Han hadde nok det i bakhodet, menig Dahlen, da han møtte til forkurset på Gardemoen i november klar for kontingent 22. Men at kveldene skulle tilbrynges på kne på toalettet i kasernen, med saks og kam i beredskap mens nye soldater raskt fikk "helipad", det var nesten i meste laget. Forholdene var nemlig slik, stolen var lav og Paul O. Dahlen måtte ned på kne for å riktig "komme til"

KUNDEN

arbeidet på bataljonsveksleren gir sambandssoldaten Paul O. Dahlen den forandring han ville ha. Hjemme jobber han daglig i en frisørsalong i Trondheim. Fagmann har full rett til å kalle seg, etter frisørskole, to år som lærling og deretter flere års praksis. Og det var nettopp mens arbeidet pågikk for fullt hjemme i Trondheim at ideen på Libanon-oppholdet kom

-I dag er det bedre. Det er ikke slik at jeg står og klipper hver eneste fritime eller dag jeg har, nå er det lettere å styre hvor nye jeg skal klippe. Dessuten har jeg kuttet ut å klippe "helipad"-frisyrer.

Årsa er jeg ikke har det rette utstyret, og derfor bruker uforholdsmessig lang tid per person. De sivile frisørsalongene her nede egner seg mye bedre om du ønsker en slik frisyre, opplyser Dahlen.

Paul Dahlen lager ny sveis på kaptein Einar Sæther.

PATRIOT

-Ækt trønder, sjø, tilstår Paul og smiler. Da Blue Beret møtte han var det bare en dag før han skulle hjem på leave. Og som den lokalpatrioten han er var det Rosenborgs Europacup-kamp som nå var det viktigste. Det siste han fikk med seg i Norge før han dro til Libanon var Rosenborg suksess i Norgemester-skapet i fotball i fjor. Og det første han opplever når han kommer hjem er resultatet av denne triumfen - laget deltagelse i den aller gjeveste cupen. Og som alltid, det er bare seier som er godt nok.

SANITETEN

Paul O. Dahlens første opphold i NORBATT og UNIFIL nærmer seg slutten. Og nå står han antagelig foran den mest arbeidsomme delen av oppholdet. I hvert fall som frisør. Det er ganske sikkert mange som vil pynte litt på sveisen rett før de skal hjem til vinteren i Norge.

“MILITÆR-KORT”

-Ja, faktisk var det en kunde som satte meg på ideen, sier Paul til Blue Beret. Og forslaget fra den tidligere NORBATT-soldaten gjorde at søknaden kort tid senere ble levert inn. I dag er frisøren fra Trondheim halvveis ut i rekap-perioden og angrer ikke et sekund på at han dro ned.

Enkelte ganger lurte han nok på hva han egentlig hadde gitt seg ut på, og de spesielt under forkurset på Gardemoen. Klokka ble ofte tolv om kvelden før han kunne pakke sammen saksene og komme seg i seng.

-Jeg trengte en forandring i hverdagen. Derfor søkte jeg UNIFIL og Libanon etter 11 år som frisør, forteller Paul O. Dahlen. Men, ironisk nok, hittil har Dahlen latt saks og kam fare over nærmere 200 soldater som trenger en hårklipp.

Av: Trond Ahlsen

- Men det gjør meg egentlig ikke noe. Jeg liker jo frisøryrket, og trives med å klippe folk. Dessuten blir det jo litt penger av slikt, sier han. Men understreker samtidig at pengene ikke er det viktigste. Paul mener det isteden er viktigere å holde ferdighetene ved like da han tross alt skal tilbake til frisøryrket når han kommer hjem.

- Mot slutten av kontingenten blir det vel noen turer rundt omkring for å klippe enkelte. Totalt har saniteten vært de beste kundene mine. Når jeg kommer dit er det ofte fem-seks som klippes i løpet av en ettermiddag og kveld, forteller han.

Vel hjemme i frisørsalongen sent i november kan Paul O. Dahlen etter tjenesten i Libanon, trygt reklamere med "ekspert i militærkort frisyre".

DET SKJER I: NORMAINTCOY

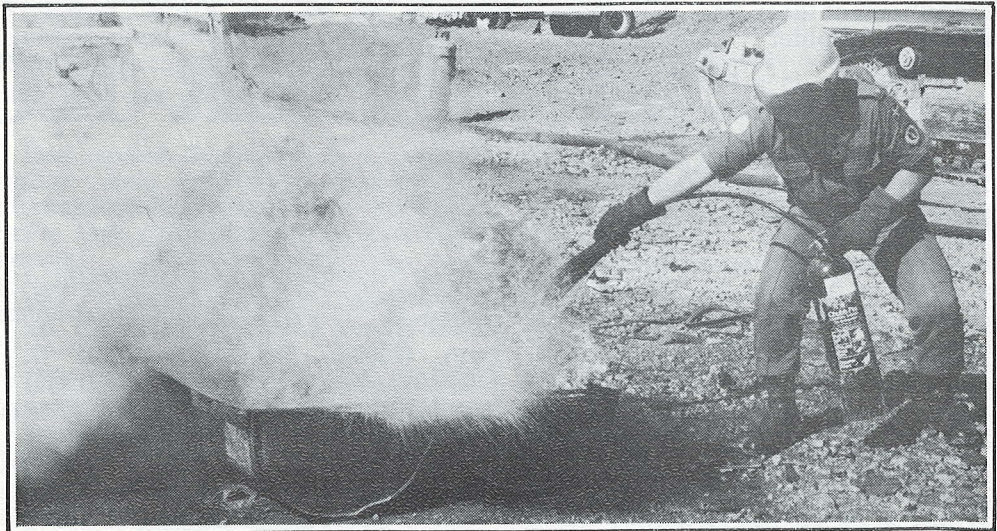

*Kaptein Jens Dale og tolk Fawas Fawas ved den reparerte vannpumpa.
(Foto: Kapt. Dale).*

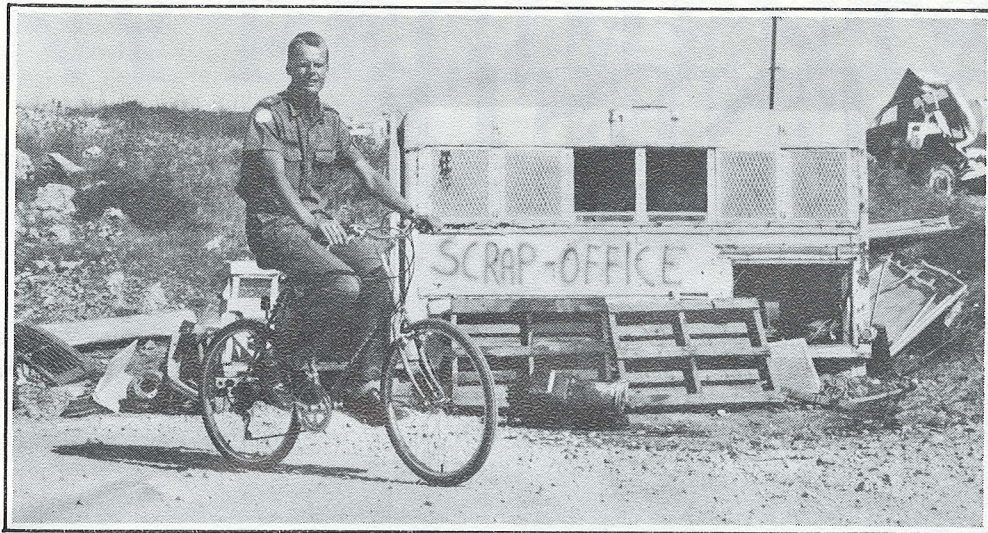
VANN TIL TIBNINE

Vannpumpa i Tibnine ble for en stund siden ødelagt, og 170 familier i byen kom i en vanskelig situasjon.

NORMAINTCOY bestemte seg derfor å gi en hjelpende hånd, gjennom en auksjon aarranger på St. Hans aften. Undersøkelser av pumpa som henter opp vann fra 97 meter under jorda, viste at reparasjonen ville komme på 600 dollar. I løpet av aftenen auksjonerte NORMAINTCOY ut blant annet en middag i Irishbatt, en tur med helikopter over området og anledning til å sette vaksinasjonssprøyte på sanitetsbefelet. Auksjonen innbrakte i alt 597 dollar.

*NORMAINTCOY bidrar med humanitær støtte til sivilbefolkningen i Tibnine på mange forskjellige måter. En av dem er som brann-vesen. Hittil i kontingent 23 har det vært en utrykning. 25. juli ble det arrangert brannvernkurs for soldatene i verksted-kompaniet, og 23 deltok. Kurset ble ledet av fagmenn fra SWEDENCOY. På bildet er det Svein Ove Helle som demonstrerer.
(Foto: Kapt. Dale)*

Løytnant Baard I. Nielsen prøvekjører den nye off-road sykkelen fra PX-en i NORMAINTCOY.
(Foto: Kapt. Dale)

PÅ TO HJUL...

PX-en er en vel etablert institusjon i NORMAINTCOY. Vare-utvalget blir stadig bedre, noe soldatene vet å gjøre seg nytte av. Det aller siste ankomne er en off-road sykkel, som allerede har fått sin første prøvetur. PX-ansatte kan dessuten fortelle om rekordsalg av fotoutstyr.

RADIO SCORPIO HØRES TIL KYPROS

RADIO SCORPIO tar nå for alvor opp konkurransen med større radiostasjoner i Midt-Østen. En ny relestasjon ble for kort tid siden montert i Tyr, og NORMAINTCOYs egen lokalradio kan nå høres helt til Kypros. Intet dårlig tilbud for norske UN-soldater på ferie. Den populære radiostasjonen sender på 88,50 MHz eller 96.00 MHz.

Menig Terje Berntsen og fenrik Trond Aavik til topps i TV-masta. Nå når Radio Scorpio helt til Kypros.
(Foto: Kapt. Dale)

ELLERS...

Forsvarets tele og datatjeneste har fått i oppdrag av Forsvarsdepartementet å starte forhandlinger med EB/NERA om et satelittsamband mellom Norbatt og Norge. Til dette trenger man en mobil bakkestasjon som koster 3 millioner kroner. Driftsutgiftene til det nye sambandet vil bli 40.000 kroner i måneden. Når dette blir operativt vil Norbatt ha tre telefonlinjer og en telefaxlinje og telex. Satelittsambandet vil ikke komme på plass før i neste kontingent. Kanskje blir det lettere for FN-soldater å ringe hjem julaften?

Den nye GIH (Generalinspektøren for Hæren), general Arne Solli skal inspisere Norbatt. Det er ikke fastsatt noen dato for inspeksjonen ennå, men det blir i løpet av høsten.

Nå får du kjøpt lettøl på PX'en. Lettølet kan du trygt drikke i tjeneste og under beredskap det er derfor det er skaffet til veie. Kaptein Hallvard Kristiansen på PX'en sier lettølet er blitt populært. Det går unna på lik linje med brus og annet. Det kjøpes i hele brett om gangen.

På PX'en har de også hatt spekemat til salgs. Fenalår, spekeskinke, flatbrød og rømme kunne de varte opp med. Det blir kanskje mer spekemat å få utpå høsten etter at leaveperioden er over.

Fredsoppsetningsplanen for FN-Bataljonen (FOP) er oppe til revisjon. Organisasjonsavdelingen i Forsvarets Overkommando / Hærstaben har mottatt en revidert funksjonsplan som er utarbeidet av tidligere sjef for Norbatt, oberst Fosland. Staben i organisasjonsavdelingen har ingen store merknader til den nye FOP'en, som vil bli lagt fram for uttalelser.

Det ventes at den nye FOP'en vil bli tatt i bruk våren 1990, til kontingent XXV.

Radio Norbatt Kont. XXIII vil holde en spørrekonkurranse med 2 omganger a 2 deltager i studio hver fredag kl. 2000. Vinneren går videre til neste runde. Innledningsrundene vil gå over 12 uker og lede fram til en GRAND FINALE i månedsskiftet okt./nov. 89.

I de innledende runder vil det bli stilt 10 spørsmål, og konkurransen vil vare i 15 min.

Premiering av vinnerene i hver runde. Tillatte hjelpemidler:

- Topptrimmet hjerne
- Heiagjeng foran radioen

RADIO NORBATT ønsker velkommen til denne kontigentens følgetong "Stjernesmellen"

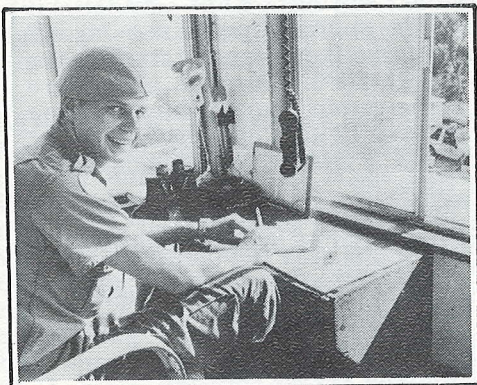
På OP 4-15 og 4-18:

ENSOM TJENESTE

Mannskapet på OP-418 har også vært anleggsarbeidere. Det meste av arbeidet med helipad'en er allerede unnagjort. Fra venstre Harald Karlsen, Knut Ellingsen og Sverre Ivar Myhre.

Mannskapet på OP 4-18 har fått prøve seg som anleggsarbeidere. På frivaktene har de laget ny helipad. Da Blue Beret var på besøk var det tyngste arbeidet unnagjort. Fyllmasse og armerings jern var på plass, det skulle bare fylles på sement og males før helipad'en er klar til bruk.

Harald Karlsen på vakt i OP-tårnet.

Posten blir ikke liggende lenge når eskorten har kommet. Karl Erik Bråten til venstre og Vidar Remfeldt på OP 4-15 sjekker innholdet i postsekken.

Vakthavende i tårnet på OP 4-18, Harald Karlsen kan fortelle at det passerer mye militære kjøretøyer fra IDF og DFF. OP-vakta's oppgave her er først og fremst trafikkteiling. Den såkalte "Beirut-ekspressen" - to israelske jagerfly pleier også å passere OP'en i Litanidalen, forteller han. En gang passerte også et Cobra helikopter meget lavt over.

Posten er nok det gutta ute på OP 4-15 og OP 4-18 venter mest på når eskorten kommer. Så snart postsekken er overlevert blir den grundig sjekket for brev hjemmenfra. Eskortten kjører hit bare hver tirdag og lørdag. Resten av uka lever soldatene der ute for seg selv.

Ute på OP 4-15 ute i den israelsk kontrollerte enklaven holder de utkikk mot grensen til Israel og Metulah gate.

NY REGIMENTSJEF

Oberst Tellefsen inspiserer honnøravdelingen fra Stabskompaniet.

Det er mye å snakke om når NK besøker OP'en. Roy Wolvik sitter til venstre, deretter Jan Mæland, Ted Andreassen, NK's sjåfør Svein Kåre Nygård og oblt. Gunnar Bruland.

(Av Alf Lervik)

I begynnelsen av august besøkte sjef for FDI / IR 4 Norbatt. Oberst II Trygve Tellefsen hadde ikke hatt denne stillingen lenger enn to uker da han var her og inspisererte Norbatt AO. FDI 4 / IR 4 på Onsrud Garnison utfører støttefunksjoner for Norbatt. Omkring 40% av kapasiteten til regimentet oberst Tellefsen er sjef for er FN- relatert.

Oberst Tellefsen inspisererte en honnøravdeling fra Stabskompaniet da eskorten ankom. De to neste dagene reiste Tellefsen rundt i Norbatt AO og inspisererte avdelingene. Første dag var han i Kp A's område - neste dag i Kp B's område og Stabskompaniet.

Dette var samtidig en orienteringsrunde for ham selv. Han har aldri tjenestegjort i noen FN-styrke. Oberst Tellefsen har allikevel erfaring fra fredsbevarende arbeid - han har i ett år vært sjef for operasjonsstaben i den 3000 mann store multinasjonale styrken i Sinai, på grensen mellom Israel og Egypt. Denne styrken er bygget opp etter FN-styrke prinsippet. Han har tidligere vært sjef for Brig S og avsluttet Forsvarets Høgskole sist vinter.

LIBANESISK SPEIDER- LEIR I EBEL ES SAQI

Noen av de femti Libanesiske speiderne samlet ved leirbålet på speidervis.
(Foto: Alf Lerrick)

Samtidig med at speiderne i Norge arrangerte landsleir holdt libanesiske speidere en speidersamling på skolen i Ebel es Saqi. Omlag 50 speidere deltok på leiren. I løpet av tiden leiren varte ble det undervist i vanlige speideraktiviteter som førstehjelp, personlig hygiene, høflighet, ulike naturfag og praktiske ferdigheter.

Om kvelden samlet speiderne seg rundt leirbålet der de sang tradisjonelle speidersanger og fremførte

sketsjer og små skuespill. De libanesiske speiderne sendte en egen hilsen til den norske speiderlandsleiren på Skaugum.

Norbatt har blant annet hjulpet speiderne med telt og en del annet materiell. I tillegg har speiderne fått møte norske offiserer og soldater som har fortalt både om Norge og FN-tjenesten.

Speiderne underholdt med sketsjer og små skuespill.